Autor: Slavo Kalma, Zverejnené: 28.12.2025, Aktualizované: 18.01.2026

Pastiersky list žilinského biskupa na sviatok Svätej rodiny

úvodná veta dnešného evanjelia poukazuje na drámu, v ktorej sa ocitla jedna mladá rodina pred viac ako dvetisíc rokmi. Po nej nasleduje rozprávanie o rozhodnosti mladého muža, Jozefa, ktorý všetky svoje sily a schopnosti využil na to, aby ochránil svoju rodinu. Nerobil to však len podľa vlastných predstáv, nehral sa na hrdinu, ktorý to zvládne sám, ale pozorne počúval Božie slovo, s ochotou zachytiť Boží hlas a prijať Božiu radu.

Svätého Jozefa i celú Svätú rodinu vkladá liturgia do centra dnešného sviatku. Predstavuje Svätú rodinu ako rodinu nádeje. Tej nádeje, ktorá je vždy na ceste a podnecuje nás ku kráčaniu aj vtedy, keď by nás strach alebo pohodlnosť chceli zastaviť, aby sme nekráčali za vznešeným cieľom Božieho poslania, ako to vyjadril pápež František (porov. František, Nádej je svetlo v noci).

V Žilinskej diecéze dnes do centra slávenia zároveň vkladáme vás, mladí manželia, ktorí ste *„s nadšením a odvahou prijali výzvu manželstva"*, keď ste v uplynulých rokoch v našich farnostiach uzatvárali sviatostné manželstvo. Prijať od Boha poslanie manželstva a rodičovstva nie je samozrejmosť. Sviatostné manželstvo je viac, než výsledok zaľúbenia či veľkého spoločného plánu. Lebo *„sľúbiť lásku na celý život je možné, len ak človek objaví väčší plán, než sú jeho vlastné projekty, [plán] ktorý nás podopiera a umožňuje darovať milovanej osobe celú budúcnosť"*. Vzájomné áno, ktoré ste si pri sobáši povedali vyjadruje, že sa môžete vždy jeden na druhého spoľahnúť, že nezostanete opustení, ani keď stratíte príťažlivosť alebo sa dostanete do najrôznejších ťažkostí (porov. Amoris laetitia,40,124,132).

Toto všetko sa uskutočňuje na ceste trvalého rastu. Fantázie o idylickej a dokonalej láske sú málo osožné. Pápež František vložil do svojho prvého povzbudenia pre kresťanských manželov tieto slová: *„Neexistujú dokonalé rodiny, ktoré nám predkladá konzumná reklama. V nej neplynú roky, neexistujú choroby, bolesť ani smrť... Konzumná reklama však predstavuje ilúziu, ktorá nemá nič spoločné s realitou, s tou realitou, ktorej musia deň čo deň čeliť otcovia a matky"*. Treba realisticky prijať naše obmedzenia, ťažkosti a nedokonalosti, spolu s výzvou na spoločný rast, na dozrievanie v láske a posilňovanie manželského zväzku za každých okolností. (porov. Amoris laetitia,134-136). Práve toto nám ukazuje začiatok príbehu Svätej rodiny - Ježiša, Márie a Jozefa. Aj napriek dramatickým okolnostiam vždy počúvajú Boží hlas a spoločne kráčajú, aby sa uchránili pred zlom, ktoré na nich číha.

Drahí mladí manželia, drahé rodiny! Majte svoj pohľad uprený do budúcnosti: budujte ju deň za dňom, s Božou milosťou. Ani od jedného z vás sa nežiada, aby ste boli od začiatku dokonalí. Odložte ilúzie a prijmite sa navzájom takí akí ste: nedokonalí, povolaní k rastu, na ceste. Keď je pohľad na manžela či manželku neustále kritický, dopúšťame sa chyby. Manželstvo je totiž projekt, ktorý treba budovať s trpezlivosťou, pochopením a štedrosťou. Inak lásku vo vzťahu nahradí inkvizičný, neúprosný pohľad, kontrolovanie zásluh a práv, protesty a súťaženie, prípadne sebaobrana. Hrozí, že sa staneme neschopnými vzájomnej pomoci, neschopnými dozrievať a rásť v jednote. (porov. Amorislaetitia, 20.28)

V istom príbehu sa malý syn pýtal otca: *„Tatino, ako vlastne vznikajú vojny?"* A otec mu odpovedal: *„Napríklad takto: Anglicko sa o niečo pohádа s Amerikou..."„Nerozprávaj hlúposti, Anglicko a Amerika sa predsa nebudú hádať,"* zamiešala sa do toho mama. *„To ja netvrdím. Chcel som len dať nejaký príklad,"* bránil sa otec.*„Takými výmyslami robíš dieťaťu v hlave zmätok, "odvrkla mama.„ Tak ja robím zmätok? Ty zmätkuješ pri každej príležitosti!" reagoval otec.„Čo si to povedal? Zakazujem ti, aby si takto hovoril,"* zvýšila hlas mama. *Vtom sa ozval syn: „Ďakujem, teraz už viem, ako vznikajú vojny"*.

Drahí manželia, to *„áno"*, ktoré ste si vymenili počas sobáša, bolo začiatkom cesty, na ktorej nevyhnutne prekonávate aj mnohé nezhody a prekážky. Nenechajte sa však znechutiť. Hľadajte si pre seba čas, aby ste sa v pokoji rozprávali a rozvíjali svoj rodinný projekt s jeho rozličnými etapami a cieľmi. Veď ešte skôr, než ste sa zosobášili, v čase, keď ste spolu chodili, zrodila sa nádej, ktorá dokáže hľadieť ponad protivenstvá, konflikty, aj nepredvídané okolnosti, a vždy pomáha ísť ďalej. Tá istá nádej vás teraz pozýva, aby ste naplno žili súčasnosť a do rodinného života vkladali celé srdce (porov. Amoris laetitia 218-219).

I ja vás chcem povzbudiť: nezostávajte v tomto úsilí sami! Proste o Božiu milosť vo chvíľach osobnej i rodinnej modlitby. A hľadajte si aj múdrych sprievodcov, ktorí vám pomôžu na ceste dozrievania lásky. Niekedy to môžu byť vaši rodičia alebo starí rodičia alebo môžete nájsť takých sprievodcov aj v spoločenstve farnosti - medzi manželmi, ktorí už prešli dlhšiu cestu a zažili na nej rôzne bolesti a sklamania, ale aj veľa radosti a vzájomnej opory a nadovšetko tiež Božiu blízkosť, pomoc a vernosť.

Obraciam sa tiež na vás, drahí manželia, otcovia a mamy, ktorí ste po dlhšom období spoločného života už dosiahli istú zrelosť a nadobudli skúsenosti: Prosím vás, buďte ochotní sprevádzať mladých manželov tak, aby ich krízy nezlomili a nepriviedli k mylným rozhodnutiam!

Aj pre nás kňazov je dôležitou úlohou sprevádzať manželov a rodiny, stáť po vašom boku a pomáhať vám, aby ste dokázali hľadieť na život vo svetle evanjelia. My sami z tohto apoštolátu čerpáme nové podnety a duchovnú silu aj pre vlastné povolanie a vykonávanie duchovnej služby. Práve týmto spôsobom sme všetci spoločne pútnikmi nádeje! (porov. Familiaris consortio, 73).

V dnešný deň sa vo všetkých miestnych cirkvách po celom svete završuje Jubilejný svätý rok 2025, ktorým sme spoločne kráčali ako pútnici nádeje. Som vďačný, že ho dnes môžeme uzavrieť s pozornosťou upriamenou na rodiny, zvlášť na vás - mladí manželia. Hľadieť do budúcnosti s nádejou znamená mať pohľad na život naplnený entuziazmom a odovzdávať ho aj ďalším generáciám. Práve plodnosť vašej lásky dáva budúcnosť každej spoločnosti a je vecou nádeje (porov. Nádej nezahanbuje,9) .

Milované rodiny, drahí bratia a sestry, usilujme sa teda, aby nás vždy viedla nádej!
Cez nás nech sa stane *„nákazlivou"* pre tých, ktorí po nej túžia a ktorým chýba. A dovoľte mi ešte spomenúť jednu vec. Mám veľkú túžbu, aby sme nádej novými spôsobmi objavovali aj v nasledujúcom roku. Nech teda celý náš život hovorí: *„Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána."* (Ž 27, 14) Nech sila nádeje naplňa našu prítomnosť dnes, v celom nasledujúcom roku i v každej chvíli nášho života, *„keď s dôverou očakávame príchod Pána Ježiša Krista, ktorému patrí chvála a sláva teraz"* i na veky vekov. Amen! (porov. Nádej nezahanbuje, 9).

S láskou vám žehná

+ Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup

Žilina 28. decembra 2025